

UZNESENIE

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Duditša a sudkýň JUDr. Evy Feťkovej a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobkyne Národná banka Slovenska, so sídlom Bratislava, Imricha Karvaša 1, IČO: 30 844 789 proti žalovaným: 1. RNDr. Peter Talán, bytom v Košiciach, Kuzmányho 25, 2. Ing. Pavel Fiala, bytom v Košiciach, Kavečianska 54, 3. Ing. Helena Vernerová, bytom v Košiciach, Užhorodská 1, 4. AB REAL, s.r.o. so sídlom v Košiciach, Garbiarska 2, IČO: 31 698 115, o návrhu nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu a žalovaného v 1.rade proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo 16.2.2018 č.k. 39C 2//2018-115 takto

r o z h o d o l :

I. M e n í uznesenie vo výroku I. v časti, v ktorej bola žalovanému v 1.rade uložená povinnosť zdržať sa zverejňovať akékoľvek informácie akoukoľvek formou o hospodárení a činnosti Národnej banky Slovenska a jej predstaviteľoch, akékoľvek informácie týkajúce sa vyhlásenej nútenej správy nad spoločnosťou Rapid life životná poisťovňa, a.s. a akékoľvek informácie súvisiace so sporom žalujúcej spoločnosti Rapid life životná poisťovňa a.s. proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná podľa žaloby Národná banka Slovenska, vedeným na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 22C/372/2009, na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn.: 10Co/25/2016 a na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp.zn. 8Cdo/28/2017, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej tak, že návrh proti žalovanému v 1.rade z a m i e t a.

II. P o t v r d z u j e uznesenie vo výrokoch II. a IV.

III. M e n í uznesenie vo výroku č. III. tak, že ukladá žalobkyni, aby v lehote do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia podala na príslušnom súde proti žalovanému v 4.rade žalobu o ochranu svojej dobrej povesti.

IV. Náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

1. Predmetom konania je návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala zakázať všetkým žalovaným zverejňovať akékoľvek informácie, a to akoukoľvek formou o hospodárení a činnosti Národnej banky Slovenska a jej predstaviteľoch, akékoľvek informácie, týkajúce sa ich vyhlásenej nútenej správy a spoločnosti Rapid life životná poisťovňa, a.s. a taktiež akékoľvek informácie súvisiace so sporom žalujúcej spoločnosti Rapid life životná poisťovňa, a.s. proti žalovanej Slovenskej republike (za ktorú podľa žaloby koná NBS) vedeným na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 22C 372/2009, na Krajskom súde Bratislava pod sp.zn. 10Co 25/2016 a na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp.zn. 8Cdo 28/2017, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Ďalej žiadala uložiť žalovanému v 4.rade povinnosť odstrániť z internetovej stránky www.abrealgarancia.sk <<http://www.abrealgarancia.sk>> všetky tvrdenia týkajúce sa sporu vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 22C 372/2009, na Krajskom súde Bratislava pod sp.zn. 10Co/25/2016 a na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp.zn. 8Cdo 28/2017. Žiadala uložiť žalovanému v 4.rade povinnosť odstrániť z profilu užívateľa sociálnej siete Facebook „Rapid life - fakty a argumenty“ všetky zaradené príspevky a taktiež fotografie guvernéra NBS Jozefa Makúcha a člena Bankovej rady NBS Ing. Vladimíra Dvořáčka. Ďalej žiadala uložiť všetkým žalovaným povinnosť odstrániť z internetovej stránky www.youtube.com <<http://www.youtube.com>> všetky videá používateľa Rapid life.

2. Okresný súd Košice I (ďalej iba súd prvej inštancie) rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uznesením zo 16.2.2018 týmito výrokmi:

I. Žalovaný v 1. rade a žalovaný vo 4.rade sú povinní zdržať sa zverejňovania akýchkoľvek informácií a to akoukoľvek formou o hospodárení a činnosti Národnej banky Slovenska a jej predstaviteľoch, akékoľvek informácie týkajúce sa vyhlásenej nútenej správy nad spoločnosťou Rapid life životná poisťovňa, a.s. a taktiež akékoľvek informácie súvisiace so sporom žalujúcej spoločnosti Rapid life životná poisťovňa, a.s. proti žalovanej Slovenskej republike za ktorú koná podľa žaloby Národná banka Slovenska vedeným na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn.: 22C/372/2009, na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn.: 10Coú25/2016 a na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn.: 8Cdo/28/2017 a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

II. V prevyšujúcej časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

III. Ukladá žalobcovi aby v lehote do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia podal na príslušnom súde proti žalovaným žalobu o ochranu dobrej povesti žalobcu.

IV. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

3. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s dôkazmi, ktoré vo veci predložila žalobkyňa (navrhovateľ neodkladného opatrenia, v ďalšom texte aj „žalobca“) posúdil návrh podľa ustanovení § 324 a nasledujúcich CSP a dospel k záveru, že je dôvodný iba sčasti. Poukázal na povahu neodkladného opatrenia a rozsah dôkazného bremena, resp. bremena osvedčenia pre návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Po oboznámení sa s príspevkami užívateľa profilu na sociálnej sieti Facebook pod označením „Rapid life - fakty a argumenty“ dospel k záveru, že užívateľ tohto profilu je žalovaný v 4.rade, z čoho usúdil, že

žalovaný v 4.rade je aj autorom príspevkov, na ktoré poukazuje žalobca a ktoré sa na tomto profile nachádzajú. Po oboznámení sa s obsahom CD nosiča, na ktorom sa nachádzajú videá zverejnené na internetovej stránke www.youtube.com, dospel súd prvej inštancie k záveru, že z tohto CD nosiča nie je zrejmé, kto je ich autorom, avšak z toho, že odkazy na videá boli zverejnené na profile užívateľa „Rapid life - fakty a argumenty“ možno usúdiť, že ich autorom je žalovaný v 4.rade. V týchto videách vystupuje žalovaný v 1.rade, čo vyplýva konkrétne z videa zo dňa 9.12.2017 „Trestné stíhanie štatutárov Rapid life“, kde je hneď v úvode uvedené, že ide o exkluzívny rozhovor s predsedom predstavenstva spoločnosti Rapid life životná poisťovňa, a.s. Dr. Petrom Talánom. Z videa zo dňa 17.12.2017 „Panika v NBS“ je tiež uvedené, že ide o exkluzívny rozhovor s tou istou osobou. Ostatné videá sú buď formou textovej prezentácie, na ktorej sú tvrdenia žalovaného v 4.rade a súd prvej inštancie má za to, že ich autorom je žalovaný v 4.rade spoločne so žalovaným v 1.rade. Keďže autorom žiadneho zo zverejnených príspevkov v profile užívateľa „Rapid life - fakty a argumenty“ ani autorom videí a tvrdení nie je žalovaný v 2.rade, ani žalovaná v 3.rade, dospel súd prvej inštancie k záveru, že títo nie sú pasívne legitimovaní (nie sú nositeľmi povinnosti) v tomto konaní o nariadenie neodkladného opatrenia a preto voči nim neodkladné opatrenie zamietol.

4. Vo vzťahu k žalovaným v 1. a 4. rade nariadil súd prvej inštancie neodkladné opatrenie v rozsahu povinnosti zdržať sa zverejňovania akýchkoľvek informácií o hospodárení a činnosti NBS, predstaviteľoch, informácie týkajúce sa nútenej správy od spoločnosti Rapid life životná poisťovňa, a.s. a informácie ktoré sa týkajú súdneho konania, súvisiaceho so sporom žalujúcej spoločnosti Rapid life životná poisťovňa, a.s. proti Slovenskej republike, za ktorú koná NBS. Ide o spor vedený na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 22C 372/2009 a na ďalších inštanciách pod označenými spisovými značkami (ďalej aj „spor Rapid life c/a Slovenská republika“), a to až do právoplatného skončenia konania vo veci. Súd prvej inštancie má za to, že žalobca dostatočným spôsobom preukázal dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia v rozsahu povinnosti zdržať sa uverejňovania informácií. Bol preukázaný vzťah medzi stranami sporu, ktorému je potrebné poskytnúť ochranu, bolo preukázané, že žalobcom tvrdené skutočnosti vyžadujú bezodkladnú úpravu pomerov medzi stranami sporu, pretože žalobca je orgánom dohľadu na finančnom trhu v zmysle zákona č. 747/2004 Z. z., je zrejmé, že zverejňovanie informácií zo strany žalovaných má povahu pokračujúcej činnosti a možno dôvodne predpokladať, že bude aj naďalej pokračovať, a to aj vzhľadom na to, že nútená správa spoločnosti Rapid life životná poisťovňa, a.s. vyústila v čase rozhodovania súdu prvej inštancie do konkurzu. Konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 22C/372/2009 doposiaľ nie je právoplatne skončené. Konkurz na spoločnosť Rapid life životná poisťovňa, a.s. bol vyhlásený uznesením uverejneným v Obchodnom vestníku dňa 29.1.2018, čo však nič nemení na tom, že žalovaní môžu aj naďalej ponúkať verejnosti vo svojich príspevkoch a videách akékoľvek informácie o nútenej správe a informácie o prebiehajúcich súdnych sporoch. Za takejto situácie mal súd prvej inštancie za to, že bolo potrebné neodkladným opatrením uložiť žalovaným v 1. a 4.rade povinnosť zdržať sa tohto konania. Čo sa týka návrhu na odstránenie tvrdení týkajúcich sa prebiehajúceho súdneho konania na odstránenie všetkých príspevkov, tvrdení, fotografií ako aj všetkých videí súd návrh ako nedôvodný zamietol. Európsky súd pre ľudské práva v minulosti vyjadril názor, že uverejnením určitých informácií, ktoré sa stali verejne známymi a prístupnými všetkým obyvateľom, tieto informácie stratili dôverný charakter. Z listín predložených žalobcom a z CD nosiča je zrejmé, že videá a statusy boli na internete

zverejnené od 24.9.2017. Preto, ak treba vychádzať z účelu neodkladného opatrenia, ktorým má byť dočasná úprava pomerov medzi stranami, účel by nebol splnený, ak by bola uložená žalovaným povinnosť odstrániť príspevky a videá z internetových stránok, pretože to v súčasnej dobe neodstráni stav, ktorý nastal ich zverejnením pred podaním návrhu. Tým teda nie je osvedčená potreba dočasnej úpravy pomerov medzi stranami sporu. Príspevky a videá uvádzané žalobcom sú na internete od 24.9.2017 a široká verejnosť sa mala možnosť s nimi oboznámiť. Ak tieto príspevky a videá predstavujú zásah do dobrej povesti žalobcu, tak ako to tvrdí žalobca, tento už nastal a následky je možné odstrániť len rozhodnutím vo veci samej. Inak povedané v danom prípade nehrozí zásah do práv žalobcu ponechaním inkriminovaných príspevkov videí na internete na konkrétnych internetových stránkach, pretože zásah už nastal a jeho negatívne dôsledky budú odstraňované až v konaní vo veci samej. Zverejnením príspevkov a videí nastal zásah v najväčšej intenzite a jeho ponechanie už nemôže privodiť väčšiu ujmu, než nastala. Okrem toho vo väčšine článkov zverejnených na internete platí, že tieto je možné vyhľadať po zadaní kľúčového slova aj o niekoľko rokov neskôr. Zákon tu neupravuje dĺžku archivovania a preto, ak by nejaký článok predstavoval zásah do dobrej povesti alebo do ochrany osobnosti, bolo by možné žiadať o jeho odstránenie aj po rokoch od jeho zásahu, nie však neodkladným opatrením, ktoré slúži na odstraňovanie ujmy bezprostrednej a nie vznikutej. Uloženie povinnosti odstrániť príspevky je nárokom, ktorého sa žalobca môže domáhať vo veci samej. Zo samotnej povahy veci je zjavné, že táto nepripúšťa nariadenie neodkladného opatrenia odstránením tvrdení, príspevkov a videí, ktorého výrok by bol totožný s výrokom vo veci samej v zmysle trvalej úpravy pomerov medzi stranami sporu. Žalobca má právny prostriedok nápravy, ktorým je žaloba o ochranu dobrej povesti, ktorou sa môže domáhať takéhoto nároku. Ak by súd nariadil neodkladné opatrenie s takouto povinnosťou, zároveň by prejudikoval, že tvrdenia žalovaných uvedené v príspevkoch užívateľa z profilu „Rapid life - fakty a argumenty“ a vo videách na stránke žalovaného v 4.rade sú klamlivé, pravdu skresľujúce a zasahujúce do dobrej povesti žalobcu. Zároveň súd prvej inštancie podľa § 336 ods. 1 CSP uložil žalobcovi podať v lehote do 30 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia žalobu o ochranu dobrej povesti proti žalovaným. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP.

5. Proti uzneseniu podala odvolanie žalobkyňa, a to proti jeho výrokom II., III. a IV. Odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. e/ a f/ CSP, teda že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a právnym záverom. Navrhuje, aby odvolací súd uznesenie zmenil (zrušil) v rozsahu výrokov II., III. a IV. napadnutého uznesenia a aby vyhovel návrhu žalobkyne v prevyšujúcej časti a uložil žalovaným v 1. rade a 4.rade povinnosť uhradiť všetky trovy konania.

6. Odvolateľka zastáva stanovisko, že súd prvej inštancie nevykonal dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom nezohľadnil až ignoroval pretrvávajúci a narastajúci stav trestnoprávneho „zločineckého“ osočovania vo zverejnených internetových príspevkoch a videách žalovaných, v ktorom v dôsledku súdnej benevolencie môžu nepretržite pokračovať a tým hrubo porušovať ústavnoprávne a medzinárodnoprávne garantované základné právo na prezumpciu nevinoty žalobkyne a jej predstaviteľov. V tomto kontexte zamietavý výrok prvoinštančného uznesenia poprel prezumpciu nevinoty a podporuje prezumpciu viny žalobkyne a jej predstaviteľov. Jedným z predpokladov na vyhovieť návrhu na neodkladné opatrenie je osvedčenie naliehavosti takejto úpravy, ktorou by sa zabránilo

vzniku či rozširovaniu škody či inej ujmy. Neodkladné opatrenie musí byť primerané okolnostiam veci. Žalobkyňa súdu dostatočne odôvodnila nielen potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán, ale i potrebu trvalej úpravy pomerov. Poukazuje na ust. § 330 ods. 2 CSP podľa ktorého je možné nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej. Potreba bezodkladnosti vyplýva zo skutočnosti, že žalovaný v 1. a 4.rade v období od 24.9.2017 do 19.12.2017 zverejnili a na internete naďalej šíria tvrdenia, videá a fotografie. Následky už nastali, ale aj naďalej pretrvávajú a narastajú možnosťou ich nepretržitého šírenia na internete, čím žalobkyni narastá ujma na dobrej povesti, keďže používatelia internetu majú prístup k takýmto nepravdivým, hanlivým a osočujúcim tvrdeniam žalovaných. Bez patričnej znalosti všetkých skutočností si môžu vytvoriť nesprávny pohľad na činnosť žalobkyne. Považuje za nedostatočné konštatovanie súdu o tom, že väčšinu článkov na internete je možné vyhľadať aj o niekoľko rokov. Tvrdí, že obsah internetových stránok je možné úplne odstrániť a používatelia internetu nebudú mať prístup k tomuto obsahu v budúcnosti. Zdôrazňuje, že každá osoba má ústavnoprávne a medzinárodnoprávne garantované základné právo prezumpciu neviny a základné právo na ochranu dobrej povesti a mena, ako aj základné právo na ochranu pred neoprávneným zverejňovaním údajov vo svojej osobe. Toto právo zahŕňa aj právo na ochranu pred hanlivým, osočujúcim a ohováračským internetovým šírením trestnoprávneho osočovania. Súd prvej inštancie správne nevyhodnotil obsah predložených dôkazov. Žalovaná ku každému tvrdeniu či videu predložila súdu jednoznačné dôkazy, ktorých vyhodnotením mal súd dospieť k záveru, že tieto tvrdenia sú klamlivé. Žalobca poukazuje na to, že dokazovanie v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia má povahu osvedčovania, čo znamená, že súd by mal zistiť relevantné skutočnosti, pričom nemusí dodržiavať striktné formalizovaný postup štandardného procesného dokazovania. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1 Obdo 6/2010, 5 Cdo 65/2010. Súd prvej inštancie konštatuje, že v čase jeho rozhodovania bol na spoločnosť Rapid life životná poisťovňa, a.s. vyhlásený konkurz, súd tieto skutočnosti zohľadnil aj bez dokazovania, napriek tomu následne tvrdí, že by mohlo prejudikovať nepravdivosť tvrdení žalovaných zverejnených v jednotlivých videách, pričom žalovaný v týchto videách a statuse prezentuje nepravdivé tvrdenia aj vo vzťahu ku skutočnostiam známym súdu prvej inštancie z konania a rozhodovania v konkurznej veci. Súd prvej inštancie sa nezaoberal a nevyrovnal s klamlivými, hanlivými, osočujúcimi a dobrú povesť poškodzujúcimi tvrdeniami o zločineckej povahe žalobkyne a jej činnosti, ktoré žalobkyňa označila za klamlivé vo viacerých dôkazoch. Žalobkyňa je Národnou centrálnou bankou a zároveň je súčasťou európskeho systému centrálnych bánk a súčasťou eurosystému a tiež je súčasťou európskeho systému finančného dohľadu. Prvoinštančný súd nevyhodnotil správne dôkazy o klamlivosti a hanlivosti tvrdení žalovaných, naopak prezumoval stav, že žalobkyňa by mala byť zločineckou organizáciou. Žalobkyňa tvrdí, že preukázala súdu prvej inštancie, že nariadenia neodkladného opatrenia by malo povahu výroku vo veci samej tak, ako to umožňuje § 330 ods. 2 CSP. Uloženie povinnosti podať v súdom určenej lehote žalobcu nezodpovedá účelu navrhnutého neodkladného opatrenia, ktorým sa dá dosiahnuť natrvalo úprava pomerov medzi stranami až do právoplatného skončenia sporov vo veci samej o žalobách poisťovňa Rapid life.

7. Proti uzneseniu, konkrétne proti výroku o I., podal odvolanie žalovaný v 1.rade, ktorý navrhol návrh žalobcu voči nemu zamietnuť. V prvom rade poukazuje na ústavné právo, garantované v článku 26 Ústavy SR a článku 10. Európskeho dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd. Z toho vyvodzuje, že nie je v demokratickom

právnom štáte možné protiprávne zakázať subjektu oprávnenému na šírenie svojho prejavu, informovať o hospodárení orgánov verejnej moci, či o správaní sa jeho vrcholného riadiaceho orgánu, nakoľko je verejným záujmom, chráneným ústavou a právom každého občana kritizovať fungovanie orgánov verejnej moci a tak napomáhať kontrole nad týmito subjektmi verejného záujmu. Podstatnou okolnosťou je to, že nie je možné, aby žalovaný mohol zverejňovaním pravdivých informácií porušiť dobrú povesť orgánu verejnej moci, ba dokonca tým vyvolať nepriaznivé následky pre postavenie a uplatnenie žalobcu v hospodárskej súťaži. Je nepochybné, že NBS ako právnická osoba sui generis nie je súčasťou žiadnej hospodárskej súťaže v zmysle platného právneho poriadku a napĺňa úlohy zverené jej Ústavou SR a zákonom o NBS zo strany štátu. Preto je vylúčené jej uplatnenie sa v akejkoľvek hospodárskej súťaži ako súťažiteľa. Každý má navyše právo kritizovať a poukazovať na nekalé správanie sa zo strany štátnych orgánov pri výkone funkcií orgánov verejnej moci, ako aj pri nakladaní a hospodárení so zverenými prostriedkami občanov. Zákonodarca a členov bankovej rady ako vrcholy riadiacich pracovníkov NBS mienil podrobiť vyššej miere kritiky pri ich činnosti z hľadiska uprednostňovania verejného záujmu pred osobným záujmom. Žalovaný v ďalšom konaní preukáže spismi označených v trestných stíhaniach a konkrétnymi obvineniami vrcholy zamestnancov NBS, že daný orgán pácha dlhodobu trestnú činnosť, na ktorú je potrebné poukazovať. Žalovaný tiež preukáže, že vždy tvrdil len pravdu.

8. K odvolaniu žalovaného v 1.rade podala vyjadrenie žalobkyňa. Uvádza, že ktokoľvek, kto vykonáva slobodu prejavu má aj určité povinnosti a nesie určitú zodpovednosť, v rámci ktorej nesmie prekročiť hranice stanovené v záujme štátnej bezpečnosti, ochrany práv a slobôd iných osôb a ostatných relevantných sociálnych potrieb. Takto prezentované výnimky si však vyžadujú úzku interpretáciu. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu SR, ktorý viackrát zdôraznil, že každý konflikt vo vnútri systému základných práv a slobôd treba riešiť prostredníctvom ich spravodlivej rovnováhy. Všetky základné práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, kým uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu, či popretiu iného práva alebo slobody. Poukazuje tiež na judikatúru ESLP v prípade kolízie práva na ochranu súkromia a dobrej povesti s právom na slobodu prejavu, pričom ide o judikatúru rôznorodú, kedy je každý prípad jedinečný, preto nie je možné vyvodit' striktné, všeobecné pravidlá. Poukazuje na ďalšiu judikatúru Ústavného súdu SR z ktorej vyvodzuje právny názor, že všeobecný súd nemôže byť sekundárnym porušovateľom základných práv hmotného charakteru, ak teda porušenie nevyplýva z toho, že všeobecný súd súčasne porušil ústavnoprávne princípy. Obdobne ústavný súd konštatoval, že do práva na ochranu pred neoprávneným zásahom do dobrej povesti právnickej osoby možno zasiahnuť skutkovými tvrdeniami, ale aj neprimeranými hodnotiacimi úsudkami. Tvrdenie žalovaného v 1.rade, že žalobkyňa je osobou sui generis, ktorá nie je súčasťou hospodárskej súťaže a že z tohto dôvodu nemôžu žalobkyňi vznikať nepriaznivé dôsledky je podľa názoru žalobkyne účelovou, irelevantnou fabuláciou. Poukazuje na postavenie žalobkyne ako národnej centrálnej banky a na jej významné úlohy.

9. K odvolaniu žalobkyne podal vyjadrenie žalovaný v 1.rade. Poukazuje na jej zrejmy úmysel zavádzať súd, že podá žalobu vo veci samej, avšak reálne to nebolo jej cieľom. Žalobkyňa od počiatku nechcela podať žalobu o ochranu dobrej povesti, nakoľko vie, že ako štátny orgán nedisponuje dobrou povest'ou, za žiadnych okolností by neuniesol dokazovanie vo veci, nakoľko všetky relácie sú pravdivé a reprezentovali len slobodu prejavu. V procese

dokazovania by sa výsluchom jednotlivých členov bankovej rady, jej guvernéra a tiež návrhmi dôkazov vo veci samej preukázala nezákonná činnosť NBS a jej predstaviteľov. Žalovaný v 1. rade disponuje niekoľkými zákonne získanými informačno-technickými prostriedkami, ktoré preukazujú nezákonné konanie zástupcov NBS, trestné konania by preukázali oprávnenosť tvrdení uvedených v reláciách. Žalobkyňa sa pokúša uviesť súd do omylu tým, že využila inštitút neodkladného opatrenia, hoci od počiatku bolo zrejmé, že bezúspešnú žalobu nepodá. Ide tak o zneužitie subjektívneho práva. Preto konajúci súd ani nebol oprávnený vydať akékoľvek neodkladné opatrenie, ktoré je komplementárnym nástrojom v žalobe a nie akýsi inštitút zrýchleného meritórneho konania bez dokazovania a spravodlivého procesu.

10. K vyjadreniu žalovaného v 1.rade podala žalobkyňa repliku. Opakuje, že právo na ochranu dobrej povesti patrí každej právnickej osobe bez ohľadu na spôsob jej zriadenia i to, či ide o podnikajúcu alebo nepodnikajúcu právnickú osobu. Z vyjadrení žalovaného v 1.rade nie je zrejmé, prečo by NBS nemala disponovať dobrou povest'ou. K ďalším tvrdeniam žalovaného v 1.rade sa žalobkyňa vyjadrila tak, že zastáva názor, že podľa novej úpravy v ust. § 330 ods.2 CSP môže neodkladné opatrenie nahradiť aj rozsudok.

11. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací preskúmal podmienky prípustnosti odvolacieho konania a zistil, že odvolanie žalobkyne aj odvolanie žalovaného v 1.rade bolo podané včas, oprávnenou osobou a smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné. Odvolací súd prejednal obe odvolania bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario), preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je nedôvodné a odvolanie žalovaného v 1.rade je dôvodné.

12. Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že súd prvej inštancie čiastočne vyhovel návrhu nariadenia neodkladného opatrenia proti žalovaným v 1. a 4. rade a v prevyšujúcej časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (výroky I. a II. uznesenia). Súd prvej inštancie v merite veci rozhodoval týmito dvomi výrokmi. Žalobkyňa napadla odvolaním výrok II. v celom rozsahu a žalovaný v 1.rade napadol výrok č. I. v rozsahu, v ktorom mu boli uložené povinnosti. Žalovaný v IV. rade, ktorému boli uznesením rovnako uložené povinnosti, nepodal proti uzneseniu odvolanie, preto je možné konštatovať, že napadnuté uznesenie nadobudlo právoplatnosť čiastočne v rozsahu, v ktorom žalovanému v 4.rade boli uložené povinnosti zdržať sa zverejňovaní informácie o hospodárení a činnosti NBS a jej predstaviteľoch, informácie týkajúce sa vyhlásenia nútej správy nad spoločnosťou Rapid life životná poisťovňa, a.s. a informácie týkajúce sa resp. súvisiace so sporom Rapid life c/a Slovenská republika tak, ako je presne špecifikované vo výroku č. I napadnutého uznesenia.

13. Predmetom odvolacieho prieskumu tak bolo vyhovujúce rozhodnutie resp. vyhovujúci výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, zamietajúci výrok (výrok II.) a súvisiace výroky III. a IV.

14. Odvolací súd najskôr zaujme stanovisko k zamietajúcejmu výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia proti žalovaným v 2. a 3.rade. Súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného

opatrenia proti žalovaným v 2. a 3.rade z dôvodu, že zo žiadnych dôkazov nevyplýva, že by boli vo veci pasívne legitimovaní, teda boli by nositeľmi nejakej povinnosti. Odvolací súd konštatuje, že aj keď žalobkyňa napadla odvolaním zamietajúci výrok neodkladného opatrenia v celom rozsahu, z obsahu odvolania nie je možné vyvodiť, že by sa odvolacími námietkami bránila proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie aj v časti o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia proti žalovaným v 2. a 3. rade. Vo vzťahu k nim žalobkyňa v odvolaní neprezentovala žiadne tvrdenia ani odvolacie námietky. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie v tom, že žalobkyňa neosvedčila potrebu nariadenia neodkladného opatrenia v navrhovanom rozsahu proti žalovaným v 2. a 3.rade a preto je napadnuté rozhodnutie v tejto časti vecne správne.

15. V ďalšej časti odôvodnenia zaujme odvolací súd stanovisko k zamietavému rozhodnutiu súdu prvej inštancie v časti, v ktorej zamietol návrh žalobkyne proti žalovaným v 1. a 4. rade v prevyšujúcej časti.

16. Dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie v tejto časti sú obsiahnuté v bode 38 písomného vyhotovenia rozhodnutia. Súd prvej inštancie zamietol návrh v rozsahu, v ktorom žalobkyňa žiadala odstránenie tvrdení týkajúcich sa prebiehajúceho súdneho konania v spore Rapid life c/a Slovenská republika a odstránenie všetkých príspevkov, tvrdení, fotografií a videí z internetovej stránky www.abrealgrancia.sk <<http://www.abrealgrancia.sk>>, z internetovej stránky www.youtube.com <<http://www.youtube.com>> a z facebookového profilu „Rapid life - fakty a argumenty“. Zamietnutie návrhu v tejto časti odôvodnil tým, že by nebol splnený účel neodkladného opatrenia, ktorým má byť dočasná úprava pomerov medzi stranami sporu, ak by bola žalovaným uložená povinnosť odstrániť príspevky a videá, pretože sa tým neodstráni stav, ktorý nastal ich zverejnením. Samotným zverejnením došlo k zásahu v najväčšej intenzite a jeho ponechanie už nemôže privodiť väčšiu ujmu, než nastala.

17. Odvolací súd sa s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie v tejto časti sa v plnom rozsahu stotožňuje a konštatuje správnosť dôvodov podľa ust. § 387 ods. 2 CSP.

18. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

19. Podľa § 329 ods. 1 prvá veta, ods. 2 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

20. Podľa § 330 ods. 2 CSP ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

21. Žalobkyňa v podanom odvolaní tvrdí, že súd prvej inštancie nedôvodne zamietol návrh na neodkladné opatrenie v rozsahu, v ktorom žalobkyňa žiadala odstránenie príspevkov a videí z internetu tým, že ďalším trvaním verejnej možnosti oboznámiť sa s týmito príspevkami naďalej dochádza k zásahom do práv žalobkyne. Možnosť nariadiť neodkladné opatrenie aj vo forme uloženia povinnosti na odstránenie odôvodňuje podľa ust. §

330 ods. 2 CSP, ktoré umožňuje nariadiť neodkladné opatrenie spôsobom, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

22. Odvolací súd k týmto argumentom odvolateľky uvádza, že ust. § 330 ods. 2 CSP systematicky je zaradené do prvého dielu tretej hlavy CSP, ktorý je nadpísaný „Neodkladné opatrenia a zabezpečovacie opatrenia“, preto aj pre neodkladné opatrenie s výrokom podľa § 330 ods. 2 CSP platí, že musia byť naplnené predovšetkým všeobecné predpoklady neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 1 CSP. Zmyslom a účelom neodkladného opatrenia ako procesného inštitútu je bezodkladná úprava pomerov alebo obava z ohrozenia exekúcie. Nariadenie neodkladného opatrenia je možné iba na návrh a za splnenia zákonných predpokladov. V prejednávanej veci je zjavné, že žalobkyňa sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia z dôvodu potreby bezodkladnej úpravy pomerov. Povinnosťou súdu je posúdiť základné predpoklady nariadenia neodkladného opatrenia, ktorými sú osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami, osvedčenie skutočnosti odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov, posúdenie, či uloženie požadovanej činnosti alebo obmedzenia možno objektívne dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha, navrhovaným neodkladným opatrením nebude vytvorený nenávratný stav a právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah.

23. Možnosť nariadenia neodkladného opatrenia s obsahom totožným, ako je rozhodnutie vo veci samej, je vo všeobecnosti prípustné iba v prípade, ak totožnosť výrokov neodkladného opatrenia a výrokov vo veci samej pripúšťa povaha veci. Je teda potrebné vždy individuálne vyhodnotiť, či povaha prejednávanej veci pripúšťa nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia. Typickým prípadom, kedy môže dôjsť k totožnosti výrokov sú tzv. zdržovacie nároky, typické aj v konaní o ochranu osobnosti, či ochranu dobrého mena a dobrej povesti právnickej osoby. V takomto prípade je možné domáhať sa neodkladným opatrením povinnosti zdržať sa konania, ktoré zasahuje do práv navrhovateľa, pričom rovnako aj žalobou vo veci samej je možné domáhať sa, uloženia povinnosti zdržať sa ďalších zásahov, prípadne aby sa upustilo od ďalších zásahov. Odvolací súd zastáva názor, že preventívny charakter neodkladného opatrenia neumožňuje, aby sa žalobkyňa úspešne domáhala neodkladným opatrením povinnosti odstrániť príspevky z internetových stránok, prípadne z facebookovho profilu, ak tieto už boli zverejnené. Ak sa žalobkyňa ako navrhovateľ neodkladného opatrenia domnieva, že niektoré z už uverejnených informácií boli nepravdivé a spôsobilé privodiť jej určitú ujmu, musí byť aj v jej záujme dosiahnuť trvalé odstránenie následkov zásahu, čoho sa môže domáhať iba žalobou vo veci samej v sporovom konaní. Iba v konaní o veci samej pri rešpektovaní základných princípov sporového konania, ako je princíp prejednávacieho a princíp rovnosti zbraní, bude možné po vykonaní dokazovania posúdiť, či zverejnené informácie sú alebo nie sú pravdivé a či sú alebo nie sú objektívne spôsobilé zasiahnuť do práv žalobkyne (porovnaj aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 245/2012).

24. Za tejto situácie odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku č. II, ktorým bol návrh žalobkyne v prevyšujúcej časti zamietnutý je v celom rozsahu vecne správny a preto tento výrok potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

25. Odvolací súd sa ďalej zaoberal odvolaním žalovaného v 1. rade, ktoré smeruje proti vyhovujúcemu výroku neodkladného opatrenia, ktorým mu bola uložená povinnosť zdržať sa zverejňovať akékoľvek informácie akoukoľvek formou o hospodárení a činnosti NBS a jej predstaviteľoch, akékoľvek informácie týkajúce sa vyhlásenej nútenej správy na spoločnosti Rapid life životná poisťovňa, a.s. a informácie súvisiace so súdnym sporom Rapid life c/a Slovenská republika.

26. Odvolací súd poukazuje na bod 22. odôvodnenia tohto rozhodnutia, v ktorom sumarizuje predpoklady nariadenia neodkladného opatrenia. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je preukázanie existencie právneho vzťahu medzi stranami neodkladného opatrenia, ktorý má byť neodkladným opatrením chránený. Žalobkyňa tvrdí, že konaním žalovaného v 1.rade došlo k zásahu do dobrého mena, resp. dobrej povesti žalobkyne, čím bol vytvorený protiprávny stav.

27. Súd prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému v 1.rade v bode 35 odôvodnenia uvádza, že podľa jeho názoru autorom videí „Trestné stíhanie štatutárov Rapidu“ a „Panika v NBS“ je žalovaný v 4.rade spolu so žalovaným v 1.rade, čo odôvodňuje tým, že v oboch týchto videách vystupuje sám žalovaný v 1.rade. Odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie nedostatočne posúdil prejavy žalovaného v 1. rade a jeho účasť v spomínaných videách vo vzťahu k tvrdenému zásahu do práv žalobkyne. Žalobkyňa odôvodňuje základ práva, ktorým sa domáha súdnej ochrany tým, že konaním žalovaného v 1. rade dochádza k zásahu do jej dobrej povesti a nedôvodnému obviňovaniu NBS a jej predstaviteľov z trestnej činnosti.

28. Odvolací súd konštatuje, že ak k tvrdenému neoprávnenému zásahu dochádza slovným prejavom, vždy je potrebné posudzovať hranice slobody prejavu vo vzťahu ku konkrétnemu tvrdenému neoprávnenému zásahu do práv poškodeného. Tu je potrebné prihliadať aj na to, kto je subjektom, do ktorého práv sa malo zasiahnuť.

29. Podľa článku 19 ods. 1 Ústavy SR každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Podľa článku 26 ods. 1, 2 Ústavy SR sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. Každý má právo vyjadrovať svoj názor i slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako je slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu.

30. Podľa článku 10 ods. 1, 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam. Výkon týchto slobôd, preto zahŕňa povinnosti a zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré stanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti alebo verejnej bezpečnosti, na predchádzanie nepokojov, alebo zločinnosti, ochranu zdravia alebo morálky, ochranu povesti alebo práv iných, zabránenie úniku dôverných informácií alebo zachovanie autority a nestrannosti súdnej moci.

31. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP) vyplýva, že v sporoch o poškodenie dobrej povesti je potrebné posudzovať dve konkurujúce si základné práva, a to právo na slobodu prejavu a právo na ochranu dobrej povesti (pozri napr. rozhodnutie Europapress holding d.o.o. proti Chorvátsku, č. 25333/06 z 22.10.2009).

32. Z ustálenej judikatúry ESLP ďalej vyplývajú závery, že hranice slobody prejavu sú širšie v prípade, ak ide o informácie týkajúcej sa osoby verejného záujmu (rozhodnutie „Ringier č. 3“ č. 37986/09 zo 7.1.2014). Odvolací súd konštatuje, že rovnako platí zvýšená hranica ochrany slobody prejavu vo vzťahu k štátnym orgánom a k verejným inštitúciám. Podobné názory vyplývajú aj z rozhodnutí Ústavného súdu SR (napr. nález sp.zn. IV. ÚS 107/2010), podľa ktorého vecou verejnou je nielen všetka agenda štátnych orgánov a štátnych inštitúcií, ale aj osôb pôsobiacich vo verejnom živote. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 4Cdo 212/2007 vyslovil názor, že pri strete práva na ochranu dobrej povesti a práva na slobodu prejavu treba zohľadniť, že sloboda prejavu predstavuje jeden z najdôležitejších základov demokratickej spoločnosti a jednu z hlavných podmienok pokroku a rozvoja každého jednotlivca a preto sa vzťahuje aj na názory nadnesené a zveličujúce a že fyzické i právnické osoby majú v rámci slobody prejavu právo verejne vysvetľovať svoje názory na hospodárenie obchodnej spoločnosti, v ktorej má účasť aj štát. Odvolací súd zastáva názor, že rovnako to platí v prípade verejnej inštitúcie zriadenej zákonom, ktorou nepochybne je Národná banka Slovenska (§ 1 ods. 1 zákona č. 566/1992 Zb. v znení neskorších predpisov).

33. Vzhľadom na uvedené odvolací súd je toho názoru, že hranice právnej ochrany žalobkyne vo vzťahu k slobode prejavu žalovaného v 1.rade neumožňujú, aby bolo úplne všeobecne formulovaným petitom zakázané žalovanému v 1.rade zdržať sa a zverejňovať akékoľvek informácie akoukoľvek formou o hospodárskej činnosti NBS a jej predstaviteľoch, o vyhlásenej nútenej správe nad spoločnosťou Rapid life životná poisťovňa, a.s., či akékoľvek informácie súvisiace s prebiehajúcim sporom medzi Rapid life životná poisťovňa, a.s. proti žalovanej Slovenskej republike. Sloboda prejavu v takomto prípade prevažuje a jej obmedzenie je možné iba po uplatnení princípu proporcionality pri posudzovaní priority poskytnutia právnej ochrany medzi slobodou prejavu a ochranou dobrého mena a to až po vykonaní dokazovania vo veci samej vo vzťahu ku konkrétnym vysloveným skutkovým tvrdeniam, ktoré sú v rozpore so skutočnosťou.

34. Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. v časti, v ktorej boli žalovanému uložené povinnosti a tejto časti návrh zamietol.

35. V súvislosti s faktom, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcej časti vo vzťahu k žalovanému v 4. rade nadobudlo právoplatnosť, je iba čiastočne vecne správne rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku č. III. Súd prvej inštancie správne postupoval, ak po čiastočnom vyhovení návrhu v jeho zdržovacej časti uložil žalobkyni povinnosť podať žalobu o ochranu dobrej povesti, v ktorej bude súd na základe princípov sporového konania posudzovať, či došlo k zásahu do dobrej povesti žalobkyne a v akom rozsahu. V tejto časti preto odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP.

36. Vecne správne je rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania, ktoré bolo potvrdené podľa § 387 ods.1 CSP.

37. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa v odvolacom konaní nebola úspešná a žalovanému v 1.rade, ktorý vo veci bol úspešný, trovy odvolacieho konania preukázateľne nevznikli.

38. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v ust. § 429 ods. 2 CSP.

V Košiciach dňa 17. decembra 2018

JUDr. Ladislav Duditš
predseda senátu
(sudca spravodajca)

JUDr. Eva Feťková
člen senátu

Mgr. Angelika Sopoligová
člen senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Tomanová

